

Scris de srstanescu pe 13 august 2014, 12:02

Trei Securitati si trei PSD-uri

Chiar asa, in timpul ultimului sfert de veac, Romania a avut trei Securitati. Si trei PSD-uri. Intre acestea au existat diferente specifice. Dar si numeroase puncte comune. Tinand de filiatie. Iar cele trei PSD-uri, care au actionat in special in plan politic, dar nu numai, s-au intrepatruns, ca intr-un veritabil angrenaj, cu cele trei Securitati care au actionat nu numai in domeniul lor specific de activitate, ci si pe piata financiar–economica si in politica. Toate la un loc au constituit ceea ce unii numesc astazi Romania penala. Sau altii, Romania baronilor rosii. Actiunea celor trei Securitati si a celor trei PSD-uri a definit o intreaga epoca, un sfert de veac, in care, dincolo de bucuria si succesul de a se integra sistemului de alinate euroatlantice, Romania si romanii au cunoscut dramatice dezamagiri.

Prima Securitate este cea numita ceausista. Din care cea mai mare parte s-a extras, continuand sa supravietuiasca, o buna perioada dupa evenimentele din decembrie '89, in noile structuri SRI, serviciul secret al Ministerului de Interne, supranumit de atunci "Doi si-un sfert", Serviciul de Informatii Externe, SPP, STS si, partial, serviciul secret al Armatei. Securitatea s-a despartit, inca de atunci, in doua ramuri. Prima, care a rezistat pana la iesirea la pensie sub umbrela serviciilor secrete mai sus enumerate, cea de-a doua, insinuata in economie si in politica. Primele mari imperii financiare, care au devenit, de cele mai multe ori, si imperii mediatice, au aparut, intr-o forma sau alta, sub umbrela Securitatii. De aici si o caracteristica a Romaniei, pe care nu o regasim decat in mica masura in celelalte state foste comuniste. Nasterea, intr-o formula oligarhica, a Romaniei postcomuniste si cvasi-absenta economiei concurentiale de piata. Accesul la informatie, posibilitatea de a influenta prin santaj, utilizand vechile dosare, unii functionari publici, politicieni sau oameni de afaceri a contribuit decisiv la crearea de mari avantaje in favoarea mostenitorilor fostei Securitati. Treptat, locul celor mai multi a fost insa ocupat de lupii mai tineri. De o noua generatie, care se nascuse si crescuse alaturi de ceilalti, dar care, grupandu-se in jurul unor noi lideri politici, s-a transformat in ceea ce putem numi esalonul II al Securitatii. Aceasta perioada incepe odata cu venirea la guvernare a lui Adrian Nastase si se incheie – atentie insa, liniile de marcatie nu sunt foarte precise – atunci cand PSD, sub Victor Ponta, a revenit la carma puterii executive. Moment in care incepe a treia perioada. A treia Securitate. Cea de-a doua Securitate a dat si ea nastere unei oligarhii in domeniul economic si financiar, puternic infiltrata la nivel de actionariat si in presa. Ca sa nu mai vorbim de viata

politica. Ceea ce diferentiaza insa a doua Securitate de prima Securitate este ca serviciile secrete in sine au cunoscut un accentuat proces de schimbare, de primenire, de intinerire, de racordare si adecvare la structurile similare existente in tot ceea ce inseamna parteneriatele noastre euroatlantice.

Daca prima Securitate postdecembrista este reprezentata chiar de varfuri ale Securitatii ceausiste, si primul PSD – cunoscut la acea data sub numele de FSN, PDSR etc. – este alcatuit, la randul sau, mai cu seama din reprezentanti ai nomenclurii comuniste. In frunte cu Ion Iliescu. Primul PSD s-a sprijinit pe prima Securitate si prima Securitate a tras toate foloasele posibile de pe urma primului PSD. Evident, totul s-a intamplat prin sacrificarea Romaniei si romanilor. A doua Securitate, cea in care, treptat, serviciile au inceput sa-si diminueze componenta de politie politica, s-a manifestat mai degraba in afara acestora, desi legaturile au fost mentinute in mod statornic intr-un veritabil sistem al vaselor comunicante. Aceasta a doua Securitate a ocupat mai intai zonele libere din economie, eliberate astfel prin procesul de privatizare, spatiul financiar, printr-o serie de noi banci care s-au constituit in mod rapid si, in momentul in care s-a dezvoltat suficient de mult, a intrat in coliziune cu mogulii primei Securitati, incercand si reusind intr-o masura considerabila fie sa-i alunge de pe harta economico-financiara a Romaniei, fie sa-i determine sa-si restranga in mod semnificativ autoritatea si sa-si diminueze puterea. Evident, si de aceasta data, o serie de legaturi de filiatie s-au pastrat. Regula a cunoscut suficiente exceptii, astfel incat exponenti ai primei Securitati au supravietuit, la varful economiei romanesti, pana azi.

A treia Securitate este ultimul val si, din nou, coincide cu o noua si consistenta echipa instalata la varful PSD. Epoca aflata abia la inceput, pe care o vom numi Victor Ponta, daca acesta va supravietui, ca om politic, sfarsitului acestui an, este caracterizata prin spectaculoasa ascensiune a celei de-a treia Securitati, alcatuita in mare parte din asa-numitii lupi tineri. Oameni ai serviciilor, agenti acoperiti ai acestora recrutati si pregatiti dupa decembrie 1989 si plasati pe orbita societatilor economico-financiare sub umbrela unor legi modificate ale sigurantei nationale, care au permis si permit existenta societatilor acoperite. Aceasta noua generatie rupe practic legaturile cu reprezentantii primei Securitati, incercand cu brutalitate sa le ocupe teritoriul. Vezi, de pilda, cazul Sebastian Ghita vs. Dan Voiculescu. Cel de-al treilea val al Securitatii este mult mai bine adaptat economiei de piata, este mult mai subtil disimulat si, de aceea, ocupa si pozitii politice extrem de puternice, ajungand ca unii reprezentanti ai ei sa conduca partide sau guverne. Vezi Mihai Razvan Ungureanu, vezi Victor Ponta. Al treilea val al Securitatii nu este doar sustinut de PSD, ci sustine, la randul sau, cel de-al treilea val PSD. Evident insa, si de aceasta data, interesele nationale sunt sacrificate, iar sperantele romanilor sunt tradate. Asa-numita teorie a centrului imaculat, care a caracterizat toate cele trei PSD-uri, nu este decat expresia continuitatii aceleiasi politici postcomuniste, transformata azi intr-o politica pseudo-socialista, dar si o expresie a discontinuitatii, a luptei pentru suprematie a elitelor celor trei Securitati. Si ce inseamna, pana la urma, acest “centru imaculat”? O incercare, pentru a treia oara nereusita, de a construi, in jurul puterii politice, un cerc aparent inocent, urmand ca efectele luptei anticoruptie sa fie descarcate, in cea mai mare masura, la nivelul baronilor locali. Socialistii si securistii mai mici le platesc astfel tribut securistilor si socialistilor mai mari.

Cam asa arata Romania celor trei Securitati suprapuse peste cele trei PSD-uri.

ADRESA: <http://crct.ro/nkaY>